

haz clic en los iconos para descubrir más

apúntate ya al 4G >

Hemeroteca | Subscriu-te | Classificats | Diumenge, 09 juny 2013 | Cartellera | TV | Trànsit | Identifica't / Registra't

www.diaridegirona.cat

Diari de Girona

Girona
22 / 11°

Figueres
23 / 12°

Blanes
20 / 12°

Local | Més Notícies | Esports | Economia | Opinió | Oci | Tendències | Comunitat | Multimèdia | Serveis

Girona | **Comarques** | L'última del dia | Agenda | Girona FC | +UDG

AVARIA | Interrompuda la circulació ferroviària entre Ripoll i Ribes de Freser per una avaria

Diari de Girona » Comarques

Tweet 0

Recomendar 5

Allò que tothom volia i ara costa mantenir

Alguns municipis obren les seves piscines per a l'estiu patint per si el servei serà rendible

09.06.2013 | 08:35

Arriba el mes de juny i, tot i que de moment no hagi vingut acompanyat de calor i bon temps, a molts municipis ja es prepara l'obertura de les piscines municipals. Equipament que per molts suposen un salvavides contra les altes temperatures, un lloc on anar a passar el dia amb la família o l'equipament per acollir activitats d'estiu. Tot i això, són molts els municipis que es troben amb dificultats per gestionar aquestes infraestructures, que ja de per sí van ser cares de construir, i de les quals les despeses de manteniment són molts elevades. En un temps en el qual destaca, per exemple, la iniciativa de Calonge, Palamós i Vall-llobrega d'associar-se per construir-ne una de conjunta, altres municipis passen més dificultats. Hi ha casos, per exemple, en els quals en un radi de 30 quilòmetres, tres municipis que tenen una mitjana d'uns 8.000 habitants i un que en té vora 20.000 (Tossa de Mar, Llagostera, Cassà de la Selva i Sant Feliu de Guíxols) tenen cadascú la seva piscina, un fet que ha provocat problemes amb les empreses gestores de la piscina per dificultats econòmiques.

Calonge, Palamós i Vall-llobrega van col·locar la primera pedra de la piscina mancomunada el setembre passat. [diari de girona](#)

Tal com informaven des de la Direcció General d'Ordenació del Territori i Urbanisme de la Generalitat, no hi ha cap regulació urbanística respecte a les distàncies mínimes d'implantació entre una piscina municipal i una altra. Aquestes instal·lacions normalment formen part del sistema d'equipaments, concretament s'inclourien en els usos esportius. Aquest tipus d'obres han d'estar previstes pel planejament de cada municipi, i habitualment se situen en sòl urbà o bé en equipaments provinents de sòls urbanitzables, un cop s'ha aprovat el pla parcial urbanístic corresponent. El projecte concret d'implantació de la piscina, però, sempre és de competència municipal.

Així doncs, amb carta gairebé blanca per fer cadascú la seva, molts municipis van optar durant època de vaques grasses per fer cadascú la seva. Tothom volia que els seus veïns poguessin gaudir dels millors serveis gairebé sense haver-se de moure de casa. El resultat, ara que les vaques s'han desinflat, és que alguns ajuntaments i empreses gestores s'estan trobant amb problemes tan sols per garantir el manteniment dels equipaments i pagar el personal. Santa Coloma de Farners, Tossa de Mar o Cassà de la Selva, per exemple, són alguns dels que ho han patit amb les seves piscines. En els dos darrers casos, dos pobles que estan separats per 25 quilòmetres, que a més tenen dos municipis veïns més que també tenen la seva piscina, s'han trobat que l'empresa que portava la gestió de l'equipament no ha pogut seguir fent-se'n càrrec. "Ara ens n'adonem, però en època vaques grasses tothom ho volia al seu poble", afirmava l'alcalde de Tossa, Gisela Saladich.

En aquest sentit, va defensar que "hi hauria d'haver una piscina en un sol lloc i un sistema de transport eficient per anar-hi". "No tots necessitem un teatre o tots una piscina", va argumentar. Pel que fa la situació concreta del seu municipi, Saladich també va lamentar que alhora de demanar que es fes la piscina s'arribessin a recollir fins a 1.500 signatures, però que un cop feta, i en la millor època, tan sols s'arribés als 900 socis. "Hem de ser conscients del que demanem", va constatar. Una idea similar és la que expressava l'alcalde d'un dels pobles més propers i que de moment ha pogut superar les adversitats que comporta la crisi, Llagostera. Fermí Santamaria va afirmar que aquest és un servei que "si no és mancomunat, difícilment poden cobrir despeses". "Ara, cadascú té la seva piscina, ara ja hi són, s'ha de mirar de participar i col·laborar per fer-ho rendible", va exposar el batlle, amb la dificultat afegida que ens trobem en una època en la que "la gent es planteja si anar-hi o no en funció de les tarifes". Santamaria també va afirmar que s'han iniciat converses amb municipis veïns per veure si es pot arribar a acords que permetin reduir despeses i compartir alguns serveis.

Un dels casos que va citar Santamaria és el de Calonge, Palamós i Vall-llobrega, que han impulsat la construcció d'una piscina de forma mancomunada. Segons explicava l'alcalde de Palamós, Teresa Ferrés, un dels aspectes que es va valorar més a l'hora de prendre la decisió va ser que "tothom va entendre que amb la seva població sola no en feien prou". "Ara podem arribar a unes 30.000 persones, a més de la gent amb segona residència. Així és sostenible", va argumentar Ferrés, que també va afirmar que la visió de tenir cadascú els seus equipaments és "del segle passat" i que la viabilitat passa per mancomunat.

Galeries de Comarques

Trasllat de l'Estiu

¿La declaración de la Renda et sembla un TRENCACLOSQUES?